

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 418/2020-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. septembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditsša a Libora Duľu (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou IN FORO – AYRUMYAN advokátska kancelária s. r. o., Uhrova 4, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Patrik Baltazarovič, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Csp 59/2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. marca 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta

porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Csp 59/2018 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v procesnom postavení žalobcu sa v napadnutom konaní proti žalovaným bližšie špecifikovaným v žalobnom návrhu domáha zaplataenia sumy vo výške 1 184,61 € s príslušenstvom. Súdne konanie o návrhu sťažovateľa ako žalobcu je na okresnom súde vedené pod sp. zn. 3 Csp 59/2018.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti poukazuje na skutočnosť, že návrh na začatie konania podal na Okresnom súde Bratislava II 9. apríla 2018. Návrh sťažovateľa na začatie konania Okresný súd Bratislava II 29. júla 2018 postúpil okresnému súdu. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti popisuje chronológiu jednotlivých procesných úkonov vykonaných v napadnutom konaní zo strany okresného súdu, pričom zdôrazňuje, že *„bol konaním zo strany Porušovateľa donútený pristúpiť k podaniu tejto ústavnej sťažnosti, nakoľko od júla roku 2018 do októbra roku 2019 a od októbra roku 2019 do marca roku 2020 nedošlo k vykonaniu akéhokoľvek právneho /procesného/ úkonu zo strany Porušovateľa.“*

4. Podľa názoru sťažovateľa je okresný súd v napadnutom konaní nečinný, a to aj napriek tomu, že vec nie je ani právne a ani skutkovo zložitá, čím dochádza k porušovaniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

5. S odkazom na prezentovanú argumentáciu sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [redacted], bytom: [redacted], Slovenská republika na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 3Csp/59/2018 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 3Csp/59/2018 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 1.184,61,- EUR (slovom: tisícsto osemdesiatštyri EUR a šesťdesiatjeden centov), ktoré mu je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Právnomu zástupcovi sťažovateľa sa priznávajú trovy právneho zastúpenia...“

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

6. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorý s účinnosťou od 1. marca 2019 upravuje konanie pred ústavným súdom.

8. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. Ústavný súd podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný

- súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
  - d) ktorý je neprípustný,
  - e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
  - f) ktorý je podaný oneskorene,
  - g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

11. V danom prípade sa sťažovateľ v ústavnej sťažnosti domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

12. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu (IV. ÚS 205/03, IV. ÚS 225/05). Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

13. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že napadnuté konanie ku dňu predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti trvalo dva roky a päť mesiacov. Ústavný súd zistil, že napadnuté konanie nebolo v čase podania ústavnej sťažnosti a ani v čase predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti právoplatne skončené.

13.1 Ústavný súd, vychádzajúc z ústavnej sťažnosti, jej príloh a obsahu súdneho spisu, ktorý si vyžiadal od okresného súdu v súvislosti s predbežným prerokovaním ústavnej sťažnosti, konštatuje, že Okresný súd Bratislava II, ktorému bol pôvodne doručený návrh

na začatie konania, v samotnom úvode napadnutého konania v zásade postupoval bez zbytočných prietáhov. Návrh na začatie konania bol Okresnému súdu Bratislava II doručený 9. apríla 2018. Po doručení návrhu na začatie konania Okresný súd Bratislava II 18. mája 2018 vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému žalovaní svojím podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava II 12. júna 2018 podali odpor. Následne 29. júna 2018 Okresný súd Bratislava II vec postúpil okresnému súdu, ktorý 18. júla 2019 zrušil platobný rozkaz, v období od júla 2019 do decembra 2019 vykonával úkony spojené so zabezpečením repliky a dupliky a v júli 2020 nariadil termín pojednávania na 29. september 2020.

14. S poukazom na uvedené ústavný súd musí prisvedčiť sťažovateľovi, že v napadnutom konaní sa na strane okresného súdu skutočne vyskytli obdobia nečinnosti (od júla 2018 do augusta 2019 a od januára 2020 do júla 2020). Avšak s poukazom na judikatúru ústavného súdu, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09), s poukazom na predmet konania (konanie, v ktorom sa sťažovateľ domáha zaplatenia určitej peňažnej sumy), povaha ktorého si s poukazom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje osobitnú (napr. pracovnoprávne spory) alebo výnimočnú rýchlosť konania (napr. konania vo veciach maloletých), no najmä s poukazom na skutočnosť, že napadnuté konanie ku dňu predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti trvá dva roky a päť mesiacov, teda že napadnuté konanie netrvalo tak dlho, aby sa v rámci jeho priebehu dalo uvažovať o zbytočných prietáchoch s ústavnoprávnou relevanciou, ústavný súd uzatvára, že nejde o situáciu, ktorá by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie umožňovala vyvodit' záver o porušení sťažovateľom označených práv. V týchto úvahách ústavného súdu má miesto aj okolnosť pandémie vírusu COVID-19 a s ňou spojené obmedzenia, ktoré sa významne dotkli aj výkonu súdnictva, a to konkrétne aj možnosti konania súdnych pojednávanií.

15. Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj absencia zistenia možnosti vysloviť porušenie označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach tiež vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)] môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáhoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, I. ÚS 455/2014).

16. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú z dôvodu podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

17. Ústavný súd nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nič nebráni tomu, aby v prípade, ak by bol okresný súd v ďalšom období v napadnutom konaní nečinný, nepostupoval plynulo, resp. efektívne, sťažovateľ zvážil možnosť opätovného podania ústavnej sťažnosti, ktorou bude namietat porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu